

“Toni”, titellaire i humorista

LLUÍS SOLÀ I DACHS

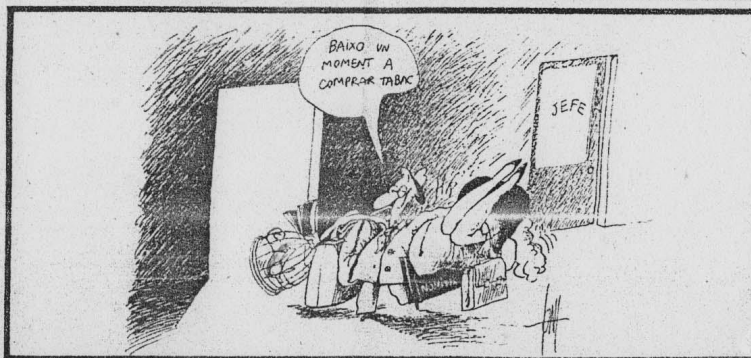
És fill d'Antoni Batllori i Jofré i, com el seu pare, també dibuixa. Aquí s'acaba, però, tota similitud, perquè no s'hi assembla gens, ni en els temes que tracta ni en la manera com ho fa. Mentre que el seu pare es mou en el més pur estil juncedià, ell es troba en la línia de Reiser, Ivà i Oscar i el seu pensament humorístic oscil·la entre el de Perich i el de Cesc. Li agraden els dibuixos de línies sense tancar, l'atreu fer humor polític, l'entusiasme el cinema d'animació i el diverteix començar sovint noves activitats.

Antoni Batllori i Obiols va néixer a Barcelona el 12 de gener de 1951. De petit li agradava de veure dibuixar el seu pare, però també li agradaven els cotxes i les motos i va començar les carreres d'Enginyer Industrial, d'Econòmiques i d'Arquitectura en una mena de recerca infructuosa del seu

propi camí. El 15 d'octubre de 1969, empès pel seu pare, publica el primer dibuix a **Patufet**. També, més o menys per aquesta època, col·labora al **Matarratos** de Conti, on li paguen 50 pessetes per cada acudit que els agrada, i dibuixa a **Orillama** i a **Presència** d'una manera més aviat esporàdica, però suficient per adonar-se que aquella pot ser la seva professió.

Abans, durant un parell d'anys, s'havia dedicat als titelles, juntament amb el seu cunyat. Ell mateix dibuixava els personatges i, entre tots dos, s'empecaven els diàlegs i muntaven l'escenografia. Aquest és un món que l'atreia, perquè és una activitat molt expressiva que fa connectar ràpidament amb la gent. Ara no descarta la possibilitat de tornar-hi i imagina funcions d'humor polític amb personatges reals de l'actualitat.

El 1973, quan **Patufet** plega, agafa la carpeta i comença a visitar diaris que encara no tinguin dibuixant propi amb el

resultat que, des d'aleshores, publica a **EL NOTICIERO UNIVERSAL** uns acudits polítics que ben aviat es transformen en les tires actuals. També ha publicat a **Papillon** i a **El Papius** i, a partir de 1981, col·labora assíduament a **El Jueves** mentre que, setmanalment, dibuixa al diari **Avui** una pàgina de comentaris esportius que titula «*Les quatre cantonades*», i darrerament també surten dibuixos seus a **Titànic**. En 1980 pren part en la confecció del curtmetratge (12 minuts) «*Ploma daurada*», però abans, amb l'equip de «*El*

Drac Màgic», ja havia fet un parell de pel·lícules curtes que el van introduir en aquest món, meravellosament absorbent i absolutament car, dels dibuixos animats.

La inquietud de Toni Batllori el porta a participar en les més diverses iniciatives, col·laborant en revistes de barri, i en exposicions col·lectives de dibuixos. Li agrada dibuixar de premsa però, malgrat això, pensa que, en el futur, potser es dedicarà a la il·lustració de més alt nivell perquè té ganes de fer coses noves i d'encetar noves experiències.